

NR 3
MARS
1967

Arlighet bygger billigt
20% lagre hyra - Se sid 10

CIVILINGENJÖR
LENNART SJÖGREN
DJURGÅRDSVAGEN 220•222
873 STOCKHOLM NO SVERIGE

ny värld i bild

NORDISK TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

NORDISK TIDSKRIFT
FÖR MORALISK UPPRUSTNING

Utgives av IDÉ och KULTUR

Utkommer en gång i månaden

I redaktionen

Finn Harald Wetterfors, Sverige
Keld Jørgensen, Danmark, adm red
Anders Eskeland, Norge
Lennart Sjögren, Sverige, ansvarig utgivare

Fotografier och teckningar med tillstånd av

Sid 1 Nordisk Pressefoto, 2-3 Frank
McGeo, Pace, 4 Pace, Keld Jørgensen, 5
David Channer, Lars G Söderbom, 6 Houston
Rogers, 7-9 Lennart Segerstråle, 11 Nor
disk Pressefoto, 12 Keld Jørgensen, 13 Ei
nar Engebretsen

PRENUMERATIONSPRIS per år (12 nummer)

Sverige kr 20 —
Danmark dkr 24 —
Norge nkr 25 —
Finland mk 13 —

DANMARK

Holbergsgade 11 København K
Postgiro 13 05 50 Tel BYen 438

FINLAND Postgiro 11 20 95, Helsingfors

NORGE

Inkognitogata 32, Postboks 1243, Vika Oslo 1
Postgiro 12 579 Telf 44 64 78

SVERIGE

Sveavägen 34 VI Sockholm C
Postgiro 70 61 90 Tel 10 34 58

© NY VÄRLD I BILD

Tryckt av A/S Ahrent Flensborg Bogtrykkeri
Ringsted

Människor i revo revolution

Indonesisk ungdom demonstrerar
utanför parlamentsbyggnaden i Djakarta

Innehåll

- Sid 6 Teaterpremier i London
Elever och lärare konfererar
- Sid 7 Skapandets insida
Av prof L Segerstråle
- Sid 10 Arlighet bygger billigt
20 % lagre hyra
Intervju av K Jørgensen
- Sid 12 Långnosningland
Fabel av B Jonzon

Japan - Indonesien

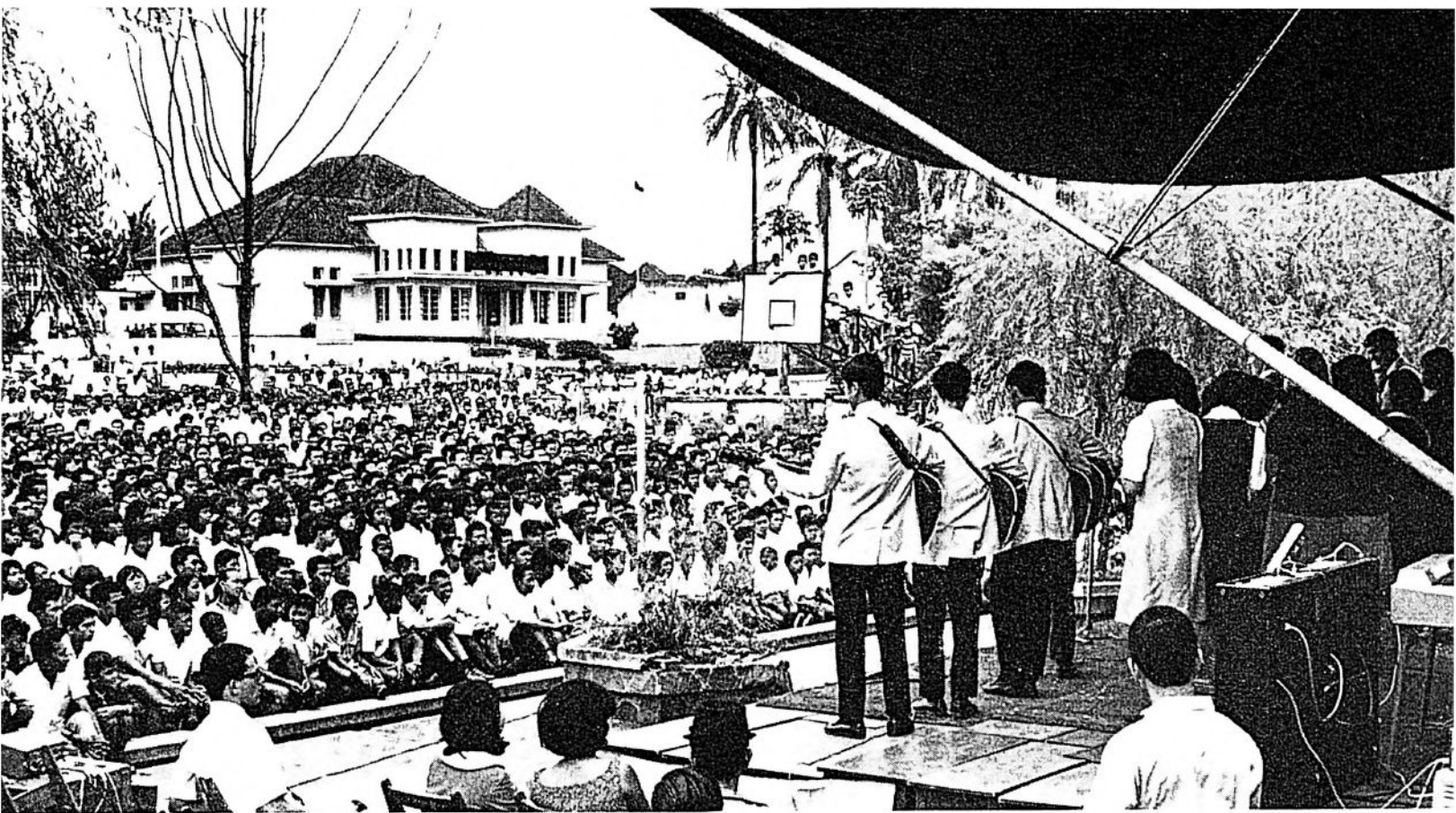
For några veckor sedan tågade 6 000 studenter genom Djarkatas gator för att fira ettårsdagen av Indonesiens nya regim, som de själva varit med om att etablera. Under det året har ungdomen spelat en stor roll i landets märkliga utveckling. Två stora revolutionära aktionsfronter har stått i centrum för ungdomens insatser, KAMI och KAP-PI. KAMI är universitetsstudenternas organisation, som representerar 20 av landets större universitet. Under KAP-

PI:s baner samlas laroverksungdomen. Den indiske journalisten R. Vaiteswaran besökte Indonesien vid samma tid. Han tog kontakt med de nya ledarna för ungdomen, de som »går i spetsen för Indonesiens gradvisa omvandling mot en konstitutionell demokrati, som lever i fred med resten av kontinenten».

»Det har gjutits tillräckligt med blod redan. Vi har inte råd med den bitterhet, som ytterligare inbördeskrig skul-

lution - i människor

»Let's Go 67» vid en foreställning i den revolutionära studentorganisationen KAMI s hogkvarter i Bandung

le framkalla», sade en av ledarna for KAMI till Vaitheswaran, nar de talade om ungdomens inställning till landets gamla ledare. Den unge indonesiern menade att alla tidigare revolutioner misslyckats. Nu gällde det att »gå framåt med varsamhet på de vagar som konstitutionen tillåter». På frågan om vart de syftade på längre sikt fick Vaitheswaran till svar »Att modernisera Indonesien. En ny samhällsordning grundad på 'sanning och rättvisa'. Det är två ord som Ni kommer att få höra överallt i mitt land dessa dagar

Vi vill att vårt lands resurser skall användas till folkets bästa och inte slösas bort »

Ungefär samtidigt som ettårsdagen av den nya regimen firades, inbjöd KAMI den asiatiska ungdomsmusicalen »Let's Go 67» till Indonesien. »Let's Go 67», som skapats i Japan, har just fullbordat en turné genom Fjärran östern och har bl a besökt Filippinerna och Hong Kong. Trots tropiska skyfall kom 29 000 till de tre foreställningarna av musicalen på landets främsta idrottsstadion. Den

sändes också via TV till hela landet.

»Ni är de första utländska studenter som intresserat er tillräckligt för oss för att komma hit», sade KAMI:s talesman, Mazuki, till ungdomarna från Japan, Filippinerna, Hong Kong och Forenta staterna vid en mottagning i KAMI:s hogkvarter i Djakarta. Då gästerna blev ombudade att redogöra för sina syften med »Let's Go 67» svarade de att de var ute för att skapa en ny civilisation genom människor som accepterar nya motiv. Det

Forts. sid 15

**Manniskor i revolution -
revolution i människor**

Svarta och vita i USA

General Eisenhower tar emot 150 amerikanska ungdomar i »Up With People»-ensemblen på sin ranch i Palm Springs (tv) »Jag skulle onska att ni vore sex miljoner», sade Eisenhower »Om jag var ung, skulle jag anmäla mig till tjänstgöring»

England - Irland

Ovan deltagare i musicalen »It's Our Country, Jack» från England, Indien, Vietnam och Västindien Musicalen, som producerats av Moralisk upprustning, har de senaste sex månaderna uppförts i tjugo hamnar och industriområden i England, Skottland och Irland - Dublins press och TV var närvarande, då Irlands kardinal, William Conway, mottog de 70 deltagarna i musicalen och hörde ungdomarna sjunga flera av sångerna.

Japan - Filippinerna Tyskland - Frankrike

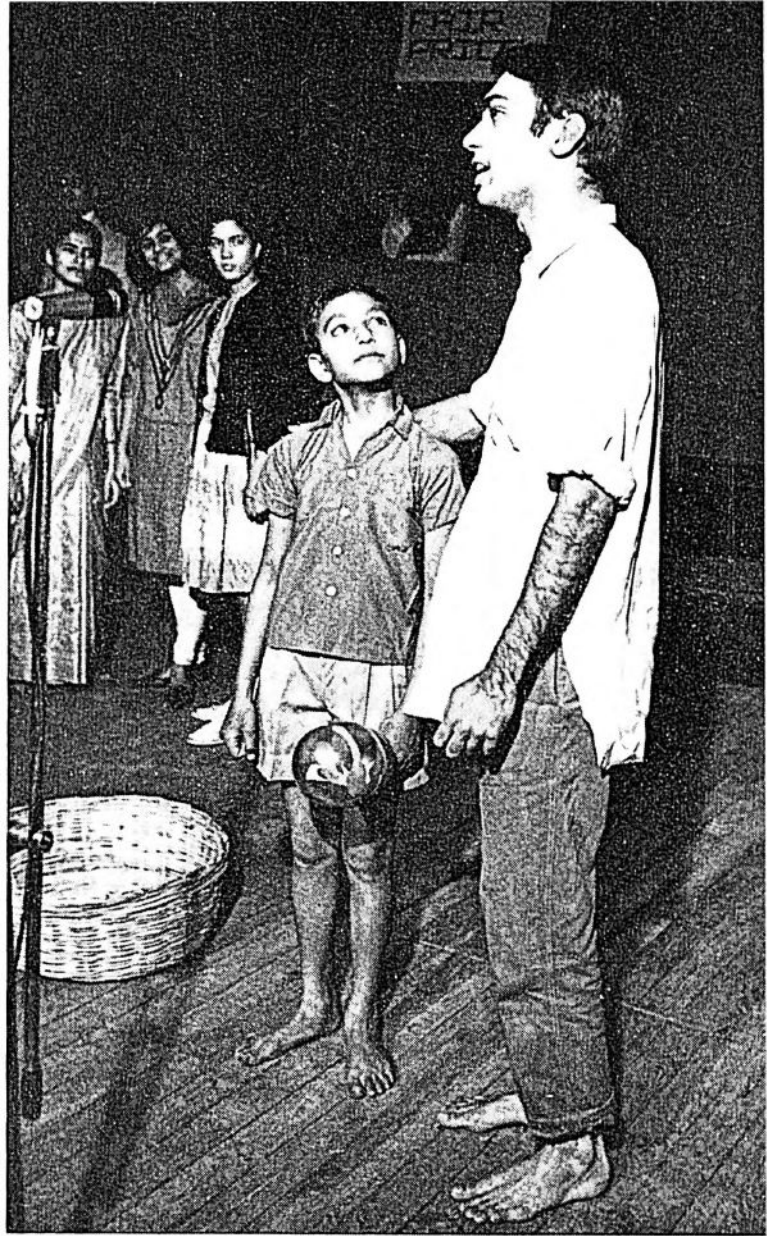
Över

Tyska ungdomar uppförde nyligen sin musical »Sing Out Deutschland» för de franska trupper som är förslagna i Freudenstadt i Schwarzwald Foreställningen ägde rum i barackerna Den inleddes med »Marseljasen» En stor del av det övriga programmet sjöngs också på franska Då en tysk flicka sjöng »Balladen om Jeanne d'Arc», ställde sig soldaterna på stolarna och ropade efter mer Garnisonens chef sade vid foreställningens slut »I kväll har vi mott Tysklands bästa ungdom» (T v)

(Langst tv) Filippinernas president, Fernando Marcos tar emot den asiatiska musicalen »Let's Go 67» i Malacanang-palatset

Indien - Mellersta östern

64 indiska ungdomar har rest till Europa med musicalen »India Arise» Före avresan inbjöd Indiens vicepresident, dr Zakir Husain, dem till en reception »Jag vet vad ni gör för att det som är fel i världen skall rättas», sade dr Husain »Darför är jag glad att ni foretar denna resa » (Nedan) Det första uppehållet gjorde »India Arise» i Beirut, där undervisningsministeriet var dess värd. Th en scen ur »India Arise» med sången »Får vi ris också i morgon?»

gränserna

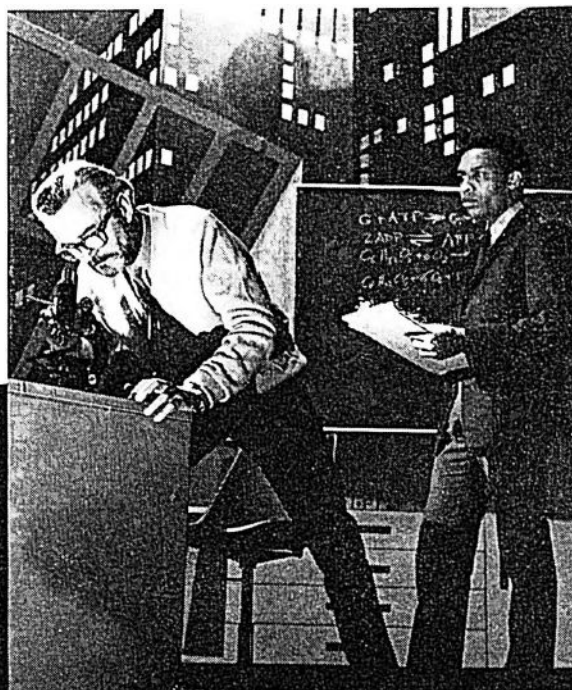
Brasilien - Norden

Tre brunbranda brasilianare besökte det kyliga Norden i februari, medan solen flodade och karnevalen pågick i deras hemstad Rio de Janeiro. Th ses Otton Lopes Barbosa, trafikchef i Rios hamn, Euclides da Silva, som är 60 000 slum-innevanans förtroendeman i Rios favelas, samt kranföraren Leonardo Limo från hamnen. Euclides da Silva berättade för pressen hur han blivit inspirerad genom hamnarbetarnas kamp mot korruptionen att ta itu med korruptionen i sig själv och i favelas. Det ledde efterhand till att skattemedel och u-landsmedel ställdes till förfogande så att 500 000 sluminvånare fick nya eller bättre bostäder.

Premiär i London

Peter Howards senaste pjäs »Happy Deathday» har haft premiär på Westminsterteatern i London. Tre generationer mots dar — den äldre, som representerar en materialistisk kristendom, mellangenerationen, som i opposition mot hyckleriet kastat all tro överbord och gjort det egna intellektet till alltings mått, samt barnbarnet, en typisk representant för dagens

ungdom — charmerande, förvirrad, uppkäftig, piggt på att prova allt och på jakt efter en hållbar mening med livet

»Happy Deathday» är en pjäs för poppens tidsålder. Den är laddad med humor och medkänsla. Tv Jetta (Barbara Ewing) med sin mor Rebecca Zoltan (June Sylvaine). Övan Professor Zoltan (Clement McCallin) och dr Sylvester (Clifton Jones).

Finland

Elever och lärare påskkonfererar

Ungdom, ungdomsledare och lärare från hela Norden kommer att hålla konferens i Kajana i nordöstra Finland under påsken.

Initiativet till konferensen har tagits av en grupp elever vid Kajana seminarium. De har fått helhjärtat stöd av sin rektor, som ställt det moderna seminariet till deras förfogande.

Efter att ha deltagit i en konferens för Moralisk upprustning i Nordnorge för ett år sedan instuderade de tillsammans med ett trettital av sina skolkamrater den engelske författaren Peter Howards pjäs »Stegen». Den

framfördes med stor framgång i Kajana och senare i Kuhmo vid Finlands ostgräns.

I september förra året inbjöds »Stegen» till de svensktalande kuststäderna i Österbotten. Vård var Nykarleby seminarium. Det var första gången man på detta seminarium tagit emot besök från ett finskspråkigt seminarium.

Nu fortsätter dessa ungdomar på samma väg och inkluderar hela Norden. Man väntar sig omkring 150 deltagare.

De ämnen som kommer att behandlas spannar över ett vitt fält, nämligen

Vad väntar sig Afrika och Asien av Norden?

Ett gemensamt mål för lärare, elever och föräldrar

Kan vi återge de kristna grundvärdena deras slagkraft?

Skolreformens krav på läraren

Normer för den moderna människans

Hur kan den enskilde och nationen ta ansvar för världen?

Alla föredrag och diskussioner översatts till finska och svenska.

I Kajana räknar man med mycket snö också i påsk, varför alla uppmanas att ta sina skidor med till konferensen, som börjar torsdagen den 23 mars och fortsätter till måndagen den 27.

Närmare upplysningar kan man erhålla från Nordisk påskkonferens, postbox 18140, Helsingfors 18, eller genom Moralisk upprustnings kontor i Köpenhamn, Oslo och Stockholm.

Skapandets insida

Av professor Lennart Segerstråle

Vad kommer dagens konst att bara över till framtiden? Den fragan kan ingen nu besvara. Men man tanker över den, infor allt som beror världens gigantiska omdaningsprocess, dar ock-

sa konsten diar upp de karakteristika som pragar tidens ansikte

De internationella sammanhangen och deras aterverkan pa konstsituationen ar en fraga som i hog grad beror

de sma landerna. De ar pa ett särskilt satt utsatta for trycket av de formstromningar och nya tankesatt om konst som dyker upp overallt, framst i konstmetropolerna, och darifrån sprids ut over varlden. Det finns naturligtvis en fara vid sidan av nodvandiga och fruktbarande impulser, dar, att det egna, specifika och av konstnarens overtygelse och egenart arligt signerade hotas att spoljas bort och forallmanneligas i en internationaliserad riktning. Ett konstverk ar forst som sist en identitetshandling, dar det moraliska modet att vaga stå for sin egen konstsyn ar bade ett konstnarligt och manskligt karaktarsprov.

L'art pour l'art

I konstnarernas egna kretsar avser orden »l'art pour l'art» — konsten for konstens egen skull — att betona konstens integritet. Avsikten ar att avvarja varje uppfattning, som vill engagera konsten for bisyften, nytta, propaganda — oberoende av om de ar av andlig eller materiell art.

Det ar klart att intet innehall overhuvudtaget kan vinna pa att framställas genom en konst, som vore likgiltig for dess halt. Man kan inte framfora *en* sanning genom att asidosatta en annan — i detta fall konstens egna krav pa kvalitet.

Vad ar da konstens inspirationskälla? En fraga, omöjlig att entydigt besvara. Men *ett* faktum kan fastslas: den maste kvalla fram i *en* person, som ar bade manniska och konstnar pa en gang. De kan inte skiljas från varandra. Darfor sammanhor personlighetens karaktar och livssyn opplosligt med verket, vars utstrålning i sin tur frammanar motsvarande reaktioner hos askadaren.

Konstens ansvar

Hari ligger konstens *moraliska ansvar*. »L'art pour l'art»-installningen fornekar detta — konsten har inga andra redovisningsskyldigheter an mot sin egen kvalitet. Andra fragar: Ar da

Ett avsnitt ur »Finland bygger», den ena av de tva fresker, som professor Segerstråle målat i Finlands bank, Helsingfors

inte den inre hållningen till skapandets mal också en av konstverkets kvaliteter? Är inte kärnan minst lika viktig som skalet?

Spanjoren Pablo Picassos kanske mest kända verk »Guernica» hör till vart sekels konstnarliga milstolpar. Picasso förkunnar i denna uppskakande framställning av krigsförstörelsen sitt glödande hat mot kriget. Hat mot det *onda* som sådant är inte bara berättigat, utan rentav en betingelse i karlekens kamp för sanningens seger. Spannaviddens krafter i denna kamp vilar på två brohuvuden: hat mot det oratta och egna offer för det ratta.

Men denna malnings hatinspiration har en personlig adress. Franco. I andra sammanhang kunde det varit någon annan, vem som helst. Den tjur som i »Guernica» framställer valdets symbol, bar Francos drag. Och i den utställningskatalog, som innehöll forteckningen över en år 1956 i Moderna Museet i Stockholm anordnad utställning av malningen med dess skisser och förarbeten, heter studierna till detta huvud »Francos drom och logn».

Hat kan inte minska hatet i världen. Ett konstverk med ett personligt hat som inspirationskälla kan inte heller komma den asyftade fienden till livs, emedan dess anda själv förtädrar krigsmentaliteten. »Satan kan icke driva ut Satan» — Det onda kan inte driva ut det onda.

Denna analys avser självfallet inte något moraliserande. Den är ett sakligt konstaterande av att skapandet är en oupplösbar akt av samarbetande krafter mellan människan och konstnären i en person. Inspirationens art bestämmer vad konsten sätter i gång och medverkar till.

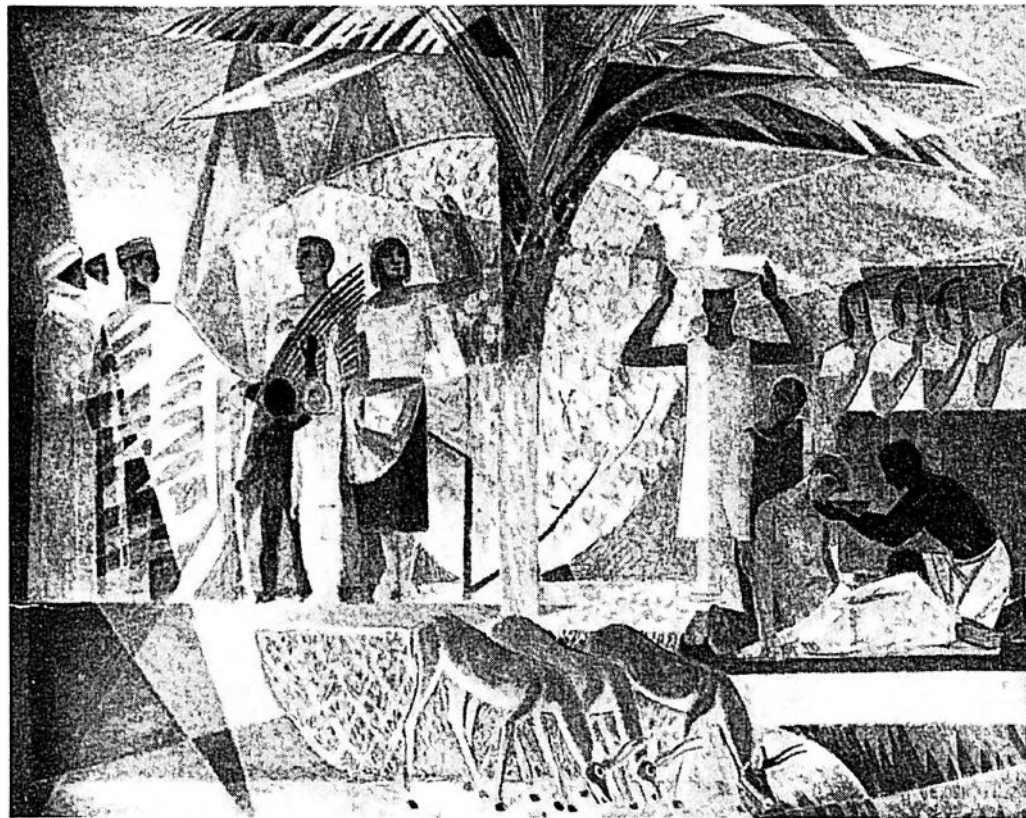
Upplevelsen av medmänniskan

Fragan om konstens fornyelse förutsätter ett nytt synsätt för att det väsentligaste skall kunna siktas. Också de gamla, invanda bedomningsgrunderna må revideras och en ny syn tillföras bedomningen av konst med ett

totalare värdeomdöme än blott den konstnarliga prestationens. Det betyder en syn som är ärlig nog att vilja uppfatta och uppskatta sammanhanget mellan den andliga verklighetens närvaro som inspirationskälla och dess uttryck i själva skapandet såsom barande kraft och gestaltande fantasi. Upplevelsen av medmänniskan och hennes högsta möjligheter är en helt annan inspirationskälla än den, som för närvarande fördrivit henne från konsten. Det konstspråk, som markantast och renast kan uttrycka denna

det vi på det intellektuella språket kallar »abstrakt», men på det andliga språket »den inre verkligheten» troligen blir konstens väsentligaste angelägenhet. En sådan upptäckt av »det inre landskapet» sammanhör med det som händer inom människan själv. När hon når en djupare klarhet om sig själv skärps samtidigt frågan om vilken inspirationskälla hon öser ur.

De totalitära staternas tvångsstyrda konst förhålls såsom ett patriotiskt stöd för den politik, som leder folket åt onskat håll och därmed säger

brännande intresserelation till medmänniskan, kommer att bli den nonfigurativa konstperiodens betydelsefullaste avväxlare och — av allt att döma — nästa utvecklingsskedes malning.

Djupast sett och i ett tidlost perspektiv betyder det den enskilda människans väg mot målet att kunna bli den människa hon är avsedd att vara.

Detta blir den starkaste utmaningen till den mekanistiska tidens dominans över konsten, varvid framlyftandet av

sig bygga dess framtid. Varför blir en sådan konst så äm och motbjudande?

Naturligtvis för att konsten aldrig kan nå sin högsta bestämelse genom ett servilt beroende av några som helst nyttyosynpunkter. Det skulle berova den dess verkliga betydelse, dess renhet och dess obesmittade återspeglade av inspirationskällan. Men konsten är inte heller ur denna synvinkel sedd, berättigad att vara en estetiskt isolerad, begränsad kulturyttring för ett fåtal, skyddad av »sin egen lagstift-

ning» utan ansvarsrelation till den historiska utvecklingen av själva manskordet. Konsten kan aldrig intaga Guds plats

Vagen till fornyelse

Om konsten utesluter sig själv från inflytande av den andliga inspirationskallans overlagsna krafter, så innebar detta att den nekar att taga emot själva grundförutsättningen för sin mest revolutionerande fornyelse. Detta sammanhör med frågan om hela den sammanbrytande civilisationens fornyelse-

behov i dag. Konsten kan härvid vara en pionjär.

Varldskrisens djupaste orsak är gudsfrånvandheten, som öppnat porten till sonderfall och livstomhet, till villrådighet och intellektualism. Utställningarnas nuvarande angest — uttrycket för en stor och kvalfull livsosakerhet — avlaser besökaren i yttre extrema formovraskningar och originalitetsstravanden, som söker fanga askådarnas forstrodda, avtrubbade intresse. Endast mycket väsentligare fynd än yttre formförändringar

kan komma dem att göra halt. Endast det djupast gemensamma för både konstnär och betraktare kan åstadkomma det. Självfallet gäller det inte tillfredsställandet av billig publiksmak eller något liknande, utan *igenkännandet av något djupt väsentligt, som tillhör alla*. Det kan finnas i vilken yttre form som helst. Men det avgörande är en ny, hoppfull, varm och ren rost med hjärtats budskap.

När konsten är inne på denna fruktbara mark, kommer plogarna att sättas in för nya skordar. Den totala

Ovan »Vid livets strom» Denna freskomålning av Lennart Segerstråle, som målades 1959–60 i Caux' konferenscentrum i Schweiz, framställer mänskligheten, som söker sig till livets källsprång

verkligheten ligger i en obruten syntes mellan den yttre och den inre verkligheten

Fragan om skapandets inspirationskällor och utvecklingsmöjligheter har förbundits med konstnären som människa och medborgare i en annalkande, ny världsbild. Det som sker djupast i människan och i konstnären och som därför blir den genomskådande och drivande kraften kommer också att bestämma betydelsen och karaktären av konsten i morgon.

Nedan »Forsoningens eller våldets värld» av Lennart Segerstråle. Olja

Ärlighet bygger billigt

20 % lagre hyra

Intervju med en storbyggmastare

Av Keld Jørgensen

Bostadsfragan ar ett nyckelproblem i alla lander. Vi kan bygga bade billigare och battre, sager den schweiziske byggmastaren Gottfried Anliker och berättar för Ny Värld i Bild hur det kan gå till.

Hur ser Ni på byggnadsindustrin som helhet?

— Fragan hur man kan skaffa tillräckligt med bostäder till rimlig hyra har blivit ett av de största ekonomiska problemen inte bara i Schweiz utan i hela världen.

— Det råder intet tvivel om att hela det vetenskapliga framstegandet med den elektroniska utvecklingen och automationen kommer att få stor betydelse för byggnadsindustrin. Tekniskt skulle det vara absolut möjligt att under loppet av några år bygga tillräckligt med bostäder för alla familjer i hela världen.

— Men det finns väl heller ingen annan bransch än byggnadsindustrin och fastighetsmarknaden, där så många osunda element försöker att utan större ansträngning skaffa sig stor ekonomisk vinst.

Vill Ni förklara det närmare?

— Det finns till exempel många byggherrar som först och främst tankar på höga rantor och god kapitalplacering och först i andra hand, om ens överhuvudtaget, på hyresgästernas behov. Jag känner också människor som genom att spekulera med tomtmark på få månader har tjänat en formogenhet.

— Följden av detta är höga tomtpriser och alltför höga byggkostnader. Det är absolut osunt ur nationalekonomisk synpunkt, att en enskild per-

son utan större möda kan göra sig så stor ekonomisk vinst. Verkan härav blir särskilt katastrofal för arbetarnas arbetsmoral. En mera vittgående följdverkan är hela frågan om penningvärdet, som idag är ett akut problem i varje land.

Vad vill Ni göra åt detta?

— Vi behöver både inom handel och industri ett helt nytt tankande och ett nytt motiv. Vi måste låra oss att sätta människor före profit.

I medvetande harom har vi i vår firma beslutat oss för att prioritera ett bostadsbyggande till rimliga priser.

Hur omfattande är Er verksamhet?

— I Luzern med omnejd bygger vi 25 % av bostäderna. Det rör sig om 350—400 lägenheter om året. Vi bygger också fabriker och vägar. Vi atar oss även entreprenader i andra städer. Firman sysselsätter 400 människor, därav 350 byggnadsarbetare.

Hur förhåller sig Era priser till priserna i allmänhet inom byggnadsindustrin?

— Lägenheter i våra fastigheter är omkring 20 % billigare än i andra fastigheter, ibland 30 % billigare.

Går inte detta ut över kvaliteten?

— Tvärtom. Fastän vi bygger de mest prisbilliga bostäderna har vi kunnat förbättra standarden långt utöver vad de flesta byggnadsfirmor har kunnat.

Vad är orsaken till att Ni har kunnat bygga så billigt?

— Först och främst att vår firmas målsättning nu är att tillgodose befolkningens behov.

Vilka konkreta exempel kan Ni nämna från Er verksamhet som följd av denna målsättning?

— Vår firma har köpt in stora markområden. Skulle vi sälja dessa till nu gällande priser för att göra största möjliga profit, skulle fortjäntan på

denna mark bli av samma storleksordning som firmans samlade vinst under de senaste fyrtio åren. Men i stället använder vi denna mark i våra byggnadsprojekt utan att kalkylera med denna extrafortjänst. Vi har exempelvis i det närmaste avslutat ett bygge med 400 lägenheter för ett allmännyttigt bostadsföretag, och priset för tomtmarken kom att motsvara endast 1/3 av nu gällande priser.

Men riskerar Ni då inte att andra tar åt sig vinsten?

— Jo. Därför säljer vi heller inte

mark till privatpersoner. Vi har medverkat till att upprätta bostadsrättsföreningar, som äger dessa fastigheter och har garderat oss mot spekulation. Andra bostäder, som vi bygger, ägs av vår personalstiftelse.

Hur kan Er personalstiftelse vara i stand att kopa in stora bostadsföretag?

— Det är ett annat exempel på vad ett nytt motiv har betytt i vår verksamhet. Vi beslutade att minst halften av

var fortjänst varje år skulle tillfalla en personalstiftelse, som vi upprättade. Denna har idag ett kapital som är omkring 3,3 milj. kronor större än vårt firmakapital.

Vad har personalstiftelsen för uppgift?

— En av uppgifterna är att pensionera arbetare och funktionärer i vårt företag. F. n. har ca 70 människor pensionerats på detta sätt. De anställda själva betalar ingen avgift. Stiftelsen bekostar hela pensionen.

Hur kom det sig att Ni fick en ny målsättning för Er verksamhet?

— Det började för 16 år sedan, med absolut arlighet. Det blev klart för mig, att världen är som den är, därför att vi är som vi är. Det betydde för mig att reda upp i mina saker på tjugo punkter, däribland att i åtskilliga affärsförbindelser betala tillbaka pengar, som jag inte hade fortjänat arligt. Den absoluta arligheten kostade vårt företag och mig 100 000 sfr. Tidigare hade jag bestämt hur mycket skatt vi skulle betala, men varje år använde jag nära två månader till att frisera alla deklareringsbilagorna för att dolja de verkliga inkomsterna för skattemyndigheterna. Idag betalar vi långt högre skatt, men vi betalar den högre skatten mycket lättare än tidigare den laga.

Det låter intressant. Kan Ni förklara det närmare?

— Ja, nu behöver jag nämligen inte mer än en halv dag till att få alla bilagorna i ordning, och på de två månader som jag sparar på det sattet kan jag tjäna in en hel del av skatten. Nu är också vår bokföring i ordning, och vi kan använda den vid våra beräkningar. För det tredje har jag inte längre några somnlosa nätter för skattens skull. Att deklarerera falskt var således en dålig affär för min del.

Ni har sagt, att Ert företag betalar mer än halften av vinsten till personalandamål, att Ni har återbetalt stora summor och fått högre skatt. Blir det överhuvudtaget någonting över till företaget?

— Verkan av detta nya tankande och av nya motiv i företaget har varit slående. Jag är ingen idealist som vill offra mitt företag för utopiska mål. Tvärtom har vi sett, att den nya målsättningen och arligheten skapat ett fortroende som tagit sig uttryck i en stigande produktivitet. Idag orienterar vi våra medarbetare om allt som gäller företaget, också ekonomin. Vår medarbetarstab har på detta sätt blivit en verklig företagskommitte, som genom sina förslag och initiativ inspirerat hela verksamheten. Den har på många sätt medverkat till en sund ut-

veckling av hela vårt företag. Det är inte ett monsterföretag, men i den samarbetsanda, vi funnit försöker vi för det rätta priset skaffa fram den bästa bostaden. Och för den rätta lönen försöker vi utföra det bästa

Gottfried Anliker

arbetet. Idag tar vi oss tillräckligt med tid till en grundlig planläggning för att finna den mest ekonomiska byggmetoden.

Delta Ni också i kooperativt byggande?

— Ja. För någon tid sedan fick vi i uppgift av ett kooperativt företag i Östschweiz att bygga en serie bostäder. Sekreteraren i den kooperativa bostadsföreningen var en av grundarna av kommunistpartiet i sin stad. När bygget var färdigt och hyresgästerna hade flyttat in i sina bostäder, fick jag ett brev från denne man, där han bl. a. skrev: »Jag måste få berätta vad det betyder, när människor som har stort inflytande på det ekonomiska livet lever efter absoluta moralnormer och vad de därigenom är i stand att uträtta. Det har i detta fall betytt att månadshyran för våra nya lägenheter är ca 100 sfr. lagre än i andra kooperativa bostadsföreningar.»

Vad betyder detta för Er själv som arbetsgivare?

— Jag har erfart, att Gud har en plan för mig, för mitt företag och för alla människor. Det lonar sig att dagligen ta sig tillräckligt med tid för att finna den planen. Därför stiger jag i regel upp en timme tidigare om morgonen för att i lugn och ro stilla mig

forts. nästa sid ▶

LÅNGNO

Av Bror Jonzon

»Tekniskt sett skulle det vara möjligt att under loppet av få år bygga tillräckligt med bostäder till alla familjer i hela världen», förklarar direktör Anliker. Det finns därför hopp om att slum, som på bilden ovan, skulle kunna försvinna

forts fr föreg sid

infor dagen. Da skriver jag ner alla de tankar jag far. På så sätt finner jag en plan för dagen för mig, för mina medarbetare och för hela företaget. Det betyder en daglig inspiration och en valdig chans att alltid kunna inrätta sig på nytt, att tanka igenom vad som är rätt och finna nya lösningar på de svaraste problem. Utan denna stillhet om morgonen skulle jag vara som en styrman utan kompass. Min bror och jag har beslutat oss för att leda vart företag på denna grundval. For-nuftsmässigt skulle två så besvarliga och olika broder som vi inte kunna

Nya bostäder i Nigeria

samarbeta. Men med denna gemensamma målsättning och förpliktelse har vi kunnat finna enhet.

Hur ser Ni på framtiden?

— Vi är mitt uppe i en ekonomisk omdaning, en strukturförändring. Därför behöver vi också ett nytt andligt ledarskap, och en klar uppfattning av hela den samlade europeiska ekonomin. I annat fall går vi mot ekonomiskt kaos. Jag är övertygad om, att de erfarenheter som vi under de senaste åren har gjort i vårt företag, har giltighet för hela industrin och näringslivet i andra länder.

En gång för länge sedan, långt, långt borta lag det land i vilket den här historien utspelar sig. Det var ett rikt land, där alla hade vad de behövde och lite till. Det regerades av en gammal kung, som var en vis man med utpräglad kansla för vad som är rätt och fel. Invanorna kallades langnosningarna. De var stolta över sina långa luktorgan, som sades vara tecken på intelligens.

Langnosningland skakades vid tidpunkten för denna historia av en svarkonflikt, vilken krävde all den intelligens, som langnosningarna kunde upp-bada. Renhållningsarbetarna strejkade. De krävde högre lukttillägg. Medan konflikten pågick blev sophögarna små berg, och stanken började spridas över Langnosningland och närliggande länder.

Nu uppträdde en grupp langnosningar, som hittills inte gjort så mycket väsen av sig. De sade: »Behöver vi egentligen kora bort allt avskradet? Om vi vanjer oss vid det, så kommer vi kanske till sist att tycka att lukten i själva verket är riktigt aromatisk. Dessutom behöver vi då inte längre betala högre renhållningsräkningar.»

Eftersom denna grupp ville låta lorten ligga, blev de kallade »lortliggare». Detta var ursprungligen ett skallsord, men vi skall finna att det så småningom kom att anses som det vackraste och mest djupsinniga ordet i det langnosingska språket.

Till att börja med brydde sig inte många om lortliggarna. En del predikningar hölls mot dem. Men eftersom somliga av predikanterna hade stora avskradeshogar på sina egna bakgårdar, lyssnade de flesta inte mycket på dem.

Sedan började lortliggarna mobilisera pressen, TV, radion, konsten, teatern, psykologin och teologin för sin kampanj. Deras tema var att Langnosningland ännu inte nått sin ful-

SINGLAND

la utveckling på grund av brist på upp-lysning, som skulle kunna göra slut på gamle tabun. Det värsta av dessa tabun var »Lort luktar illa». Sa tusentals predikningar och föreläsningar hölls, teaterpjäser uppfördes, böcker och artiklar författades och konstverk målades för att illustrera hur naturlig och aromatisk smutsen egentligen är.

Det är ett valkamt faktum att upp-lysning inte i och för sig tar bort avskrade utan snarare kommer det att synas mer och lukta värre. Så en del folk blev dumt nog oroliga över detta faktum. I stallet för att leva sig in i lorten och försöka förstå den, var de intoleranta nog att vara emot den. De kallades därför antilortianer. Lortliggarna påvisade att dessa människor i själva verket var tabu-alskande, intoleranta fascister, som borde få sina nador tillknutna. Inom detta fruktansvärda hot tystnade de flesta antilortianerna.

Varlden hånade över den tolerans som på detta sätt började spridas från Langnosingland. Till yttermera visso höll lortliggarna demonstrationer mot intolerans i länder, som lag tillräckligt långt borta för att vara ofarliga för Langnosingland. De riktade en appell

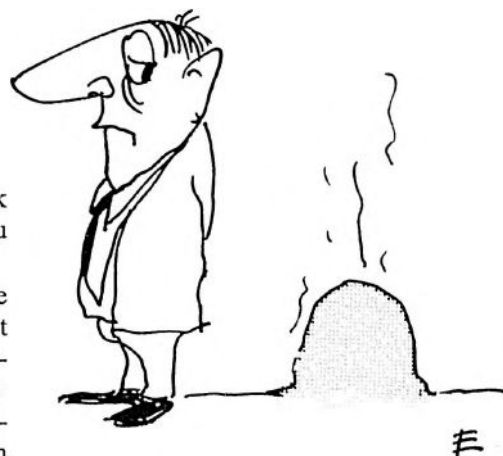
till alla mindre lyckligt lottade folk och individer: »Lev som vi så blir du fri!»

Man hade så när glömt bort de strejkande renhållningsarbetarna. Ett förslag kom nu upp att de skulle lokaliseras och strukturrationaliseras. Man skulle omskola dem till »anpassare», d v s en slags kuratorer som skulle ta hand om alla missanpassade i det nya Langnosingland. Anpassarnas uppgift skulle vara att mjukt och vanligt badda ner de missanpassade i en avskradeshög, där de stannade, tills de insåg hur humanitär, naturlig och aromatisk denna tillvaro i själva verket är.

Men nu inträffade något, som ingen hade räknat med. Renhållningsarbetarna slog bakut. De tog ut sina stora roterande borstmaskiner ur garagen. De körde fram sina stora lastbilar och började lassa avskrade så det rök om dem. Lortliggarna skrek »fascister» och tog fram sina nosbindlar och andra vapen. Men renhållningsarbetarna svarade:

»Detta land borde vara den renaste plats på jorden.

Men det har blivit en svinstia, och alla ärliga människor vet det.

En del predikanter hade avskradeshogar på sina egna bakgårdar.

Vi är utleda på att leva i en svinstia.

Vara skaldar har sagt oss att lort är realistisk och vacker.

Vara psykologer har sagt oss att den är det naturliga uttrycket för vår libido.

Vara predikanter har sagt oss att den är en nödvändig del av den onda värld vi lever i.

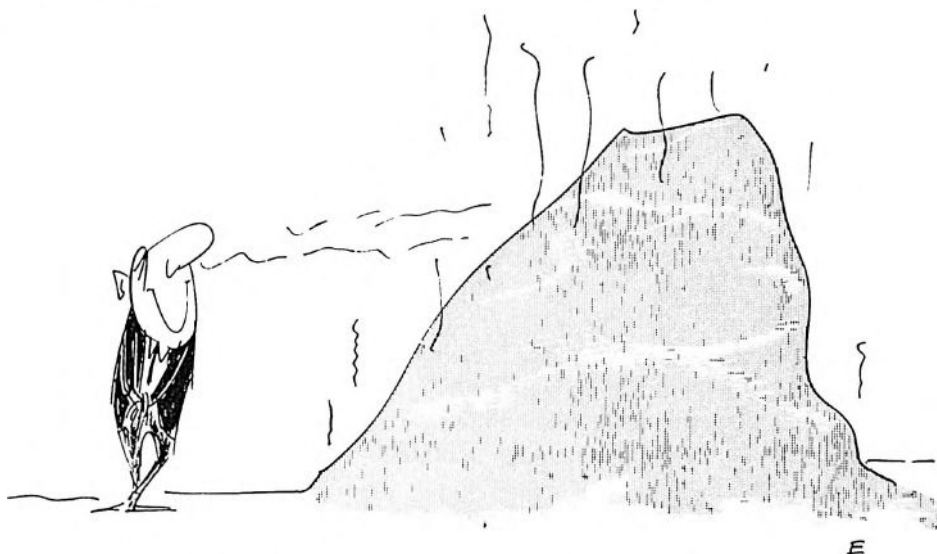
Men vi säger: Smuts är smuts, om ock i gyllne krukor. Den är ful, den luktar illa, och den måste rojas bort. Det är vi som skall roja bort den, också om vi aldrig får det lukttillag som vi så väl fortjänar.

Renhet är det mest naturliga, intressanta och tillfredsställande sättet att leva på.

Vi kommer att propagera renhet med samma ihärdighet som lortliggarna propagerat smuts.»

Nu blev det en vårstädning vars like varken Langnosingland eller grannländerna någonsin sett. Ett dammoln steg upp så högt att dammsugaragenter från hela världen kom för att se vad som var på färde.

Alla som så länge levde på en diet av logn och lort började rora på sig. De blev skamsna över att de alskat sina otillknutna nador mera än renheten, och de gjorde gemensam sak med renhållningsarbetarna. Dessa fick retroaktivt lukttillag, och langnosingarna levde lyckliga i alla sina dagar.

»Till sist kommer vi kanske att tycka att lukten i själva verket är riktigt aromatisk.»

hänt och sagt världen runt

Oslo - Norges radio har haft ett halvtimmiges program om den nordiska ungdomskonferens, som hölls i de norska fjällen kring nyåret (Se NVIB nr 2/1967) 120 ungdomar deltog i programmet

Pakistan - Den pakistanska ambassaden i Paris har meddelat att en arbetsgrupp inom den muhammedanska ligan med fältmarskalk Ayub Khan som ordförande har utarbetat ett detaljerat program för Pakistans utveckling. Det går bl a ut på "en ekonomisk utveckling och en moralisk upprustning av landet".

Schweiz - Den välkände ryske författaren Tarsis såg nyligen "Sing Out Deutschland". Efteråt sade han: "För första gången har jag träffat lyckliga människor. Ni har någonting som inte bara angår kristna eller socialister eller ekonomer. Det är en ideologi för alla människor."

Nairobi - 37 stammar var representerade i publiken, då "Harambee Nairobi" nyligen gavs på Alliance High School, Kenyas främsta läroverk, där de flesta av landets nuvarande ledare gått i skola. Elevkårens ordförande uppmanade sina kamrater att bidra till inköpet av en buss, med vilken ensemblen skall kunna turnera i hela Ostafrika med sin musical

Panchgani, Indien - Arbetet på det nya konferenscentrum för Moralisk upprustning har påbörjats. Det skall rymma 650 människor. En stor horsal och en friluftsteater skall också byggas

Liverpool - I samband med foreställningen av musicalen "It's Our Country, Jack" talade Mr. Worthington, en medlem av huvudstyrelsen för Sjömannens fackförbund, om de medverkandes besök i kantineerna och skeppsvarven och vad de betytt. "Ni har visat oss en ny väg framåt, som alla kan gå", sade han bl a

Singapore - Singapores premiärminister Lee Kuan Yew var nyligen gästtalare på en middag på Raffles hotell, arrangerad av Storbritanniens hantverkarforening. Denna hade samtidigt inbjudit "Let's Go 67" att ge utdrag av sitt program

Honolulu - "Up With People"-ensemblen har kommit hit med sin show "Honolulu Advertiser" skriver: "Från det ogonblick ridån går upp, får publiken klart för sig att de medverkande själva lever det de ger uttryck för i sina sånger. Det är den mest inspirerande show jag sett."

Wellington - Statsminister Holyoake höll huvudtalet vid ett tillfälle då Wellingtons borgmästare lanserade en fond till stöd för Westminsterteaterns pionjärarbete inom teatern

Mwanza, Tanzania - Under en två veckors turné i norra Tanzania har "Harambee Afrika" givits i skolor, seminarier, sjukhus och poliskårer. Radio Tanzania har intervjuat ensemblen för ett 15 minuters program som skall sändas varje vecka. I södra Tanzania visas filmen "Frihet" av benediktinska munkar.

Tokyo - "I år skall vi ta Moralisk upprustning till vartenda horn av Sydostasien", sade elevordföranden vid ett stadens läroverk, då 500 medverkande i tokyo-ensemblen av "Let's Go 67" gjorde upp sina planer för det kommande året.

torts fr sid 3

innebar en revolutionar forandring i manniskor genom tillampandet av absoluta moraliska normer och Guds ledning, och det börjar med en själv, forklarade Masahide Shibusawa, som leder Moralisk upprustnings arbete i Japan

Dessa ledmotiv kommer igen i musicalen Vid en forestallning i KAMI s hogkvarter, som fylldes till sista plats av 4 000 studenter, var bl a ordföranden for KAMI s Bandung-avdelning narvarande Nar han hort de unga japanerna och amerikanerna tala, tog han av sig sin kami-jacka och mossa och gav dem till en japan med orden »De har och KAMI s flagga skall ni ha pa vagnar av vara 50 000 studenter Ni och vi arbetar for samma mål Var generation maste skapa den slags varld vi vill ha »

Gensvaret var detsamma i andra sammanhang Det skapades en bred kontakt mellan de gastande asiaterna och amerikanerna och Indonesiens ungdom under besöket KAPPI mottog dem också i sitt hogkvarter

Då KAPPI firade sitt ettårsjubileum den 9 februari i ett stort stadion i Djakarta, talade en av japanerna i »Let's Go 67» Gång på gång avbröt de 50 000 ungdomarna Yoshinori Kimura med applader Han sade bl a

»Vi vill bygga upp ett Asien, dar fattigdom, korruption och krig inte längre existerar Jag och de andra som kampar for Moralisk upprustning satsar våra liv på att skapa detta nya Asien tillsammans med er alla »

KVALITETSPRODUKTER FRA

SABA

TØNSBERG

Sanitetsbind

SABA
MIMOSEPT
Belter og truser

Forlegg

SABA

Tamponger

o b

Engangsbleier

MØLNI
LANINA
NETTI EXTRA
LANINA
innlegg for
tøybleier

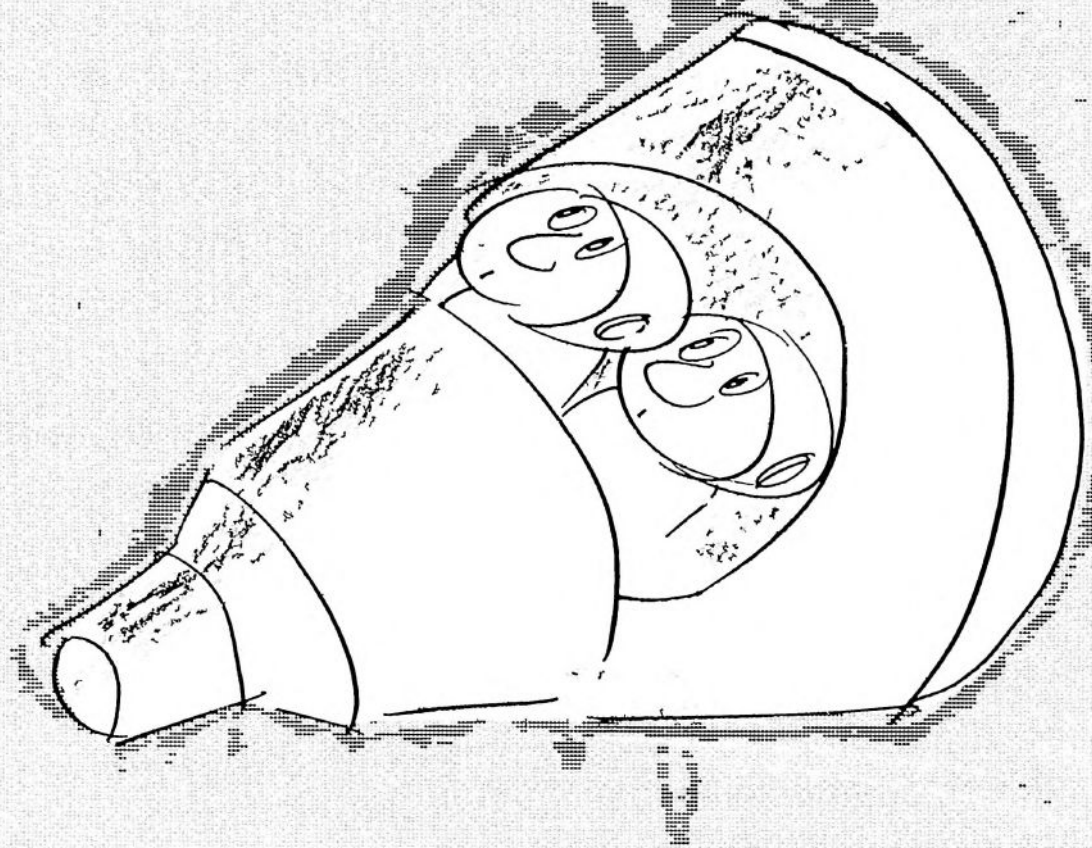
Bleieholdere

MØLNI
PUTTE
KRABAT

NORSK SKIPSBYGGINGSINDUSTRI

står nå godt rustet til å utføre

NYBYGG
REPARASJONER
DOKKSETTINGER
RESERVEDELER

Trebors goda karameller har annu inte nått månen, men runt jorden når de allt hogre i popularitet

Trebor